PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 673 (6107) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 23 septembrie 1969

REDESCOPERIREA ADEVĂRATULUI TENIS

Emanuel VALERIU
transmite din **WASHINGTON**

Reluînd firul ultimelor relatări de la arena celui de-al 58-lea challenge-round, vom porni de la secvența finală, cea a festivității de închidere. În forfota unor tribune ce discutau cu aprindere și — bineînțeles — cu satisfacție rezultatele partidelor abia încheiate, care definitivaseră succesul echipei gazdă, s-a procedat la înmînarea „Cupei Davis" învingătorilor. De pe piedestalul pe care asistase la cele trei zile de întreceri, faimoasa Salatieră a fost coborîtă pentru a poposi în brațele lui Donald Dell, căpitanul nejucător al reprezentativei S.U.A., înconjurat de echipierii săi. Fotoreporterii s-au grăbit să imortalizeze momentul, mai ales că Dell nu părea dispus să suporte prea îndelung încărcătura de mai bine de 6 kilograme cu care fusese gratulat. Pînă atunci aliniați într-o tăcere respectuoasă, cei patru jucători români s-au apropiat de foștii lor adversari, felicitîndu-i pentru victorie. Și iată-ne asistînd la un moment emoționant, în care spectatorii aplaudă, ovaționează pur și simplu pe Ilie Năstase și Ion Țiriac, la ieșirea de pe teren. Răsplată pentru jocul oferit spectatorilor din Cleveland, consolare în momentul amar al înfrîngerii.

Ultima zi trecuse și ea în amintire. Am descris mai pe larg episoadele pline de dramatism ale luptei pe care o dăduse Ilie Năstase cu campionul american Stan Smith, în acea nouă partidă-maraton a finalei. Aș adăuga la cele spuse doar că rar am avut ocazia să văd un învins pe terenul de sport primind atîtea aplauze. Prăbușit pe scaun în vestiar, la cîteva clipe după încheierea celui de-al cincilea set, Ilie se lăsase pradă lacrimilor, în timp ce Țiriac, echipat pentru meciul cu Ashe, încerca să-l împace spunîndu-i: „...ai jucat cel mai bun meci al tău".

Ceea ce a urmat, partida dintre primul tenisman amator al lumii și veteranul echipei noastre, a fost pentru toată lumea poate cea mai mare dintre surprizele finalei. Acest Ion Țiriac, cu moralul marcat de două înfrîngeri consecutive și de insuccesul echipei sale, în a treia zi de greu efort fizic și de hărțuială cu adversarii, ne-a oferit cea mai elocventă mostră de tenis american. Un spectator neavizat, care ar fi venit la partidă fără să știe că în teren se află Țiriac și Ashe, ar fi putut să parieze că asistă la o întîlnire între doi jucători de peste Ocean. A fost un meci de dueluri scurte, fulgerătoare, în care punctele s-au decis prin așa din serviciu, smeciuri și voleuri, în 2, 3 sau maximum 4 schimburi, oferind toată gama jocului rapid și în forță pe care-l pretinde și favorizează un teren de asfalt. Țiriac ne-a demonstrat, în această partidă de închidere, uriașa sa capacitate de aco-

(Continuare în pag. a 4-a)

ULTIMELE MINGI...

Din carnetul de notițe cu care am plecat de la Cleveland, voi copia numai fazele cele mai importante ale ultimului meci de simplu, cel dintre Ion Țiriac și Arthur Ashe, cu care s-a încheiat întîlnirea de tenis S.U.A. — România.

A fost un meci desfășurat într-o atmosferă de tensiune, în care fiecare dintre jucători voia parcă să dea de fiecare dată numai mingi decisive. Serviciu, retur, volé... Această schemă am văzut-o repetată de zeci de ori pe parcursul jocului, purtat într-o alură îndrăcită.

Ashe reușește primul break al meciului, luînd din start avans de 2—0. Țiriac se apără atacînd... Dar handicapul este greu de recuperat și el cedează primul set la 6—3, grăbindu-se poate ca în următorul să înceapă cu serviciul lui.

Și iată-l pe român imitîndu-l pe Ashe. 1—0 și apoi break pe serviciul americanului, 2—0. Țiriac conduce cu 3—0 și 4—1, părînd că-și va adjudeca acest set. Dar Ashe revine puternic. La 4—2, el se concentrează fantastic în reveniri și reușește un nou break. 4—3, 4—4... De aci încolo fiecare își cîștigă serviciul (și așii abundă, numai Țiriac a dat 11...) setul mergînd în prelungiri La 6—6, pentru prima dată Țiriac dă semne de oboseală. Serviciile sale sînt ceva mai slabe și Ashe insistă. La o minge care ricoșează de două ori — vizibil — în terenul lui Ashe, arbitrul de scaun acordă punct lui Ți-

(Continuare în pag. a 4-a)

PRIMIREA ECHIPEI DE TENIS A ROMÂNIEI DE CĂTRE PREȘEDINTELE S.U.A.

WASHINGTON, 22 — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: **Luni dimineața, președintele Statelor Unite, Richard Nixon, a primit la Casa Albă echipa de tenis a Republicii Socialiste România, finalistă a Cupei Davis, împreună cu cea a țării gazdă, deținătoarea trofeului.**

Au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Bogdan, ambasadorul României la Washington, conf. dr. Emil Ghibu, vicepreședinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, iar din partea americană dr. Henry Kissinger, consilier special pentru problemele securității naționale, E. Swank, adjunct al asistentului secretarului de stat pentru Europa, funcționari superiori ai Casei Albe.

Președintele R. Nixon a felicitat echipa română și pe cea a Statelor Unite pentru spectaculoasa luptă sportivă desfășurată în cele trei zile ale finalei de la Cleveland. Felicitînd România pentru că a reușit să-și formeze o asemenea echipă, care atinge în prezent culmi înalte ale tenisului mondial, Richard Nixon a subliniat totodată importanța unor astfel de competiții sportive, care contribuie la apropierea între popoare și la crearea unui climat de pace în lume.

Oaspeții au luat parte apoi la un cocteil oferit în cinstea lor într-unul din saloanele reședinței prezidențiale.

Componența lotului național

Iată-i pe cei 18 componenți ai lotului național, dintre care se va forma echipa ce va juca mîine cu Zeleznicіar Sarajevo: **Răducanu, Ghiță, Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu, Lupescu, Mocanu, Dinu, R. Nunweiller, Ghergheli, Dembrovschi, Dobrin, Dumitrache, Lucescu, Domide, Tufan, Kallo.**

Gimnaste românce la campionatele mondiale de la Varna

A fost stabilită componența delegației noastre la campionatele mondiale de gimnastică modernă, programate la Varna, în zilele de 27—29 septembrie: Victoria Vilcu, Iulia Zaharia, Livia Grama, Marilena Pegulescu, Ileana Nicolae și Sabina Șerbănescu — care vor evolua în proba de ansamblu. Dintre aceste gimnaste vor fi selecționate cele trei sportive care vor concura la individual. Mihaela Solomonov (individual) și Gineta Stoenescu (ansamblu) vor face deplasarea ca antrenoare, iar Viorica Mociani ca arbitră. Delegația este condusă de Ileana Sima.

Romeo VILARA
transmite din **ATENA**

NOTAȚII LA GRANDIOASA CONFRUNTARE ATLETICĂ EUROPEANĂ

Valul recordurilor și al surprizelor • Necruțătorul carusel al decepțiilor • Pe firmamentul stadionului au apărut noi aștri

Faptul că „europenele" de atletism de la Atena s-au desfășurat la mai puțin de un an de la acea super-olimpiadă mexicană, care a prilejuit o veritabilă cavalcadă de recorduri mondiale, a determinat pe mulți specialiști să abordeze o poziție de scepticism atunci cînd făceau pronosticuri privind rezultatele campionatelor continentale. Se aveau în vedere și eforturile depuse în 1968 de atleți, ca și faptul că Atena este cea mai călduroasă dintre capitalele europene, atmosfera de cuptor încins putînd influența pînă și comportarea atleților cît de cît familiarizați cu căldura. Pînă la urmă, ediția a IX-a a infirmat toate supozițiile pesimiste, ea nefiind cu nimic mai prejos decît celei precedente de la Budapesta, la unele probe situîndu-se chiar pe un plan superior ultimelor Jocuri Olimpice (greutate și 400 m femei, ciocan etc.). Ca să nu mai amintim de alergările de fond și mare fond, ale căror „cronometre" au fost viciate de altitudinea capitalei mexicane.

La Atena, s-au corectat recordurile mondiale și europene la ciocan, greutate (f), 400 m (f) și la noile curse feminine de 1 500 m și 4 x 400 m (de două ori). În total, au fost înregistrate, deci, **cinci noi recorduri.** Și un amănunt semnificativ: la două dintre acestea (400 m și 4 x 400 m) pe tabloul de onoare își vor împărți gloria **cîte două deținătoare** (Duclos și Besson, respectiv echipele Marii Britanii și Franței). Cu acest prilej, **la 16 probe masculine și la 6 feminine** au fost obținute **noi recorduri ale campionatelor,** la totalul cărora trebuie adăugate și cele patru noi probe feminine, aflate pentru prima oară pe programul competiției. În sfîrșit, la două probe rezultatele au fost egale celor mai bune performanțe ale C.E. (800 m bărbați și înălțime femei).

Din cei 36 de campioni continentali din '66 și-au reeditat victoriile Jurgen Haase la 10 000 m, Eddy Ottoz la 110 mg, Wolfgang Nordwig la prăjină, Janis Lusis la suliță, ștafeta de 4x100 m a Franței la bărbați, respectiv Karin Balzer (într-o probă nouă — 100 mg) și Nadejda Cijova (greutate). Bulgarul Stoikovski n-a reușit să intre în finala de la triplu, Marion Lüttge (R.D. Germană) s-a clasat a 7-a la suliță, iar italianul Abdon Pamich a abandonat în cursa de 50 km marș! Toate acestea au fost surprize, pe lista cărora se adaugă insuccesul lui Jorma Kinnunen, **recordmanul lumii la suliță, care nu și-a găsit loc printre cei 8 finaliști,** sau ghinionul (al treilea) lui Ludwig Danek, recordmanul european la disc, fără

(Continuare în pag. a 4-a)

Unul dintre performerii „europenelor" de la Atena, aruncătorul sovietic de ciocan Anatoli Bondarciuc

ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL DE VOLEI (TINERET), ROMÂNIA A — ÎNVINGĂTOARE

Ultima zi a turneului internațional de volei a programat întrecerile România B — Franța și România A — Italia.

În prima partidă am asistat la un joc plăcut, cu multe faze dinamice, cîștigat de români cu 3—1 (—13, 4, 7, 10). Totuși, evoluția voleibaliștilor noștri n-a satisfăcut pe deplin. Ei au jucat, în special în setul întîi, destul de neinspirat în acțiuni, manifestînd o stare de apatie acută, care a generat neatenție în linia a doua, preluări greșite, pase incorecte. O dată depășite aceste momente, au știut să se impună clar în fața adversarilor, care s-au bătut curajos pentru fiecare minge, reușind — cu un plus de vivacitate — să obțină chiar cîștig de cauză în primul set.

Aspectul jocului din partida a doua a fost diametral opus celui dinainte. Aceasta, în special, datorită ritmului de joc, care a fost mai alert, mai plin de... viață. Acțiunile combative pe fileu ale românilor, urmate de atacuri în forță, sau mingi ușor liftate, au derutat aproape în permanență apărarea italienilor care au încercat — uneori cu destul succes — să facă față jocului impus de voleibaliștii noștri.

Dacă, în ansamblu, jocul practicat de sportivii noștri ar putea căpăta calificativul „bun", totuși ei au prezentat neajunsuri la capitolul mobilitate, au manifestat inexactități la efectuarea pasei, la preluări și la alegerea momentului cel mai potrivit pentru atac. Cîștigînd cu 3—0 (7, 8, 10) și această partidă, România A a terminat pe locul I.

Valentin IOAN

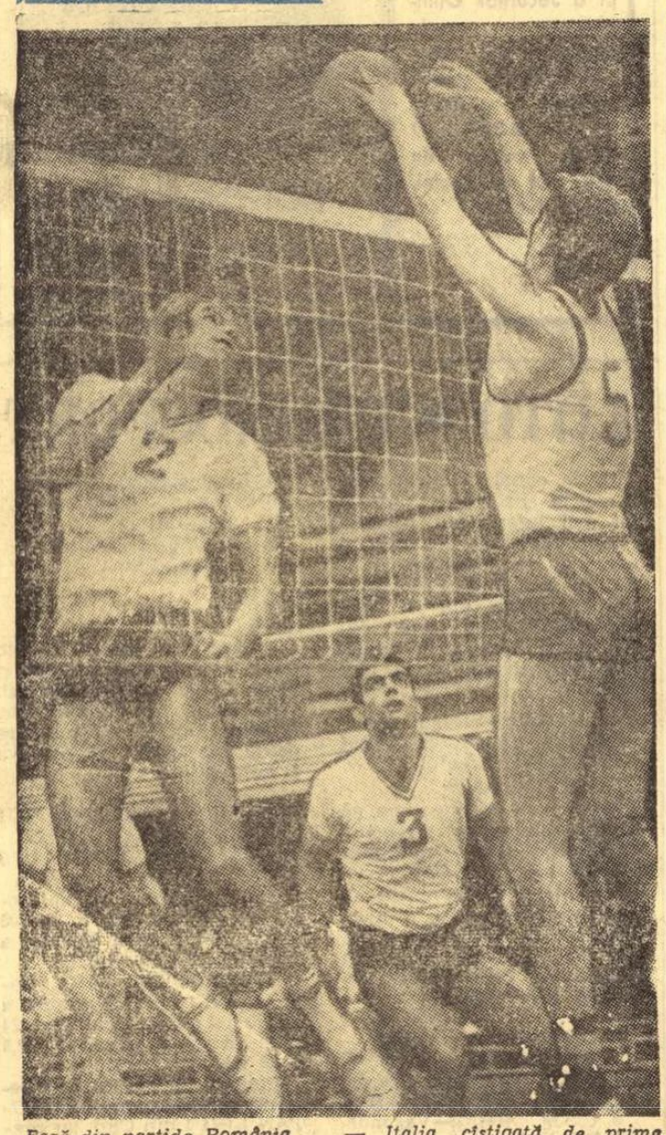

Fază din partida România — Italia, cîștigată de prima formație cu 3—0

Foto: A. NEAGU

Interviul nostru cu ION MOINA

Sportul universitar — un adolescent tomnatic

- Performanțele medii ale cluburilor sportive studențești
- Cluburile universitare — o dispersare a activității centrale
- „B"-ul: o categorie neproductivă și condamnată
- Club atletic studențesc la Cluj?
- Atletismul — sport universitar prin tradiție și destinație

În curînd, cluburile sportive universitare vor consemna trei ani de la înființarea lor.

Fără a considera această perioadă ca o epocă a totalelor fundamentări, apreciem că suita celor peste 1 000 de zile reprezintă timpul suficient pentru cristalizări de ansamblu ale activității sportive universitare și pentru prime „producții" de valoare capabile să atingă nivelul internațional.

Contrar prezumțiilor, realitatea descoperă însă o latență a activității acestor nuclee sportive, un randament redus și un standard scăzut al rezultatelor, fapte ce generează o întrebare de ansamblu: aceea a oportunității prezenței cluburilor universitare în formula organizatorică actuală — care presupune, automat, pe lîngă fiecare institut de învățămînt superior și club sportiv — precum și cîteva „auxiliare", probleme pentru elucidarea cărora am solicitat opiniile mai multor cadre universitare, elemente cunoscătoare ale fenomenului sportiv în sine și factori răspunzători de bunul mers al sportului studențesc.

Investigația noastră începe prin consemnarea declarațiilor și opiniilor șefului catedrei de educație fizică a Institutului politehnic Cluj, conf. univ. Ion Moina, maestru emerit al sportului la atletism, vicepreședinte al clubului sportiv Politehnica.

— Chiar cu riscul de a părea mai puțin academici, propunem s-o pornim... școlărește: ab origine. Să stabilim rațiunea care a generat această avalanșă de cluburi și nivelul lor valoric actual.

— Se apreciază — declară distinsul nostru conlocutor — că o autonomie acordată fiecărui club îi oferă acestuia posibilitățile și liniile de dezvoltare dorite și, implicit, îi creează o personalitate. În sensul acesta a funcționat și recomandarea ca fiecare club să-și înființeze sau să-și fortifice disciplinele sportive care aveau tradiție în institut, care se bucurau de audiență printre studenții cursanți.

Ba ce nivel valoric se află ele astăzi? Nedispunînd de date statistice centralizate, nu pot face precizări. Îmi permit însă să apreciez — din cele ce cunosc și din cele ce-mi oferă Clujul (nota bene! Clujul fiind unul dintre centrele

Nușa MUSCELEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

ÎNCEPÎND DE AZI, PE POLIGONUL TUNARI:

Campionatele naționale de tir

Începînd de azi și pînă duminică, poligonul Tunari din Capitală va găzdui campionatele naționale de tir, pentru seniori și juniori, ediția 1969. În programul competiției figurează toate probele de armă cu glonț pentru seniori, senioare, juniori și junioare, precum și proba de talere aruncate din șanț pentru juniori. Competiția din acest an are și o probă inedită: cea de pușcă cu aer comprimat, la care participă atît băieții, cît și fetele. Deci, la această ediție a naționalelor se vor decerna primele titluri de campioni ai țării la proba de pușcă cu aer comprimat, probă la care, precum se știe, la ediția din acest an a „europenelor", trăgătorul român Petre Șandor a devenit campion al continentului.

Marți se vor disputa, începînd de la ora 9,30, probele de **armă standard 60 focuri,** poziția culcat — senioare și junioare, și **pușcă cu aer comprimat 40 f,** poziția picioare — seniori.

Petre Șandor (Steaua), proaspăt campion european al probei de armă cu aer comprimat, poziția picioare, va încerca astăzi să îmbunătățească recordul național al probei

Foto: ST. GHIȚLOȘ

ZIUA ACEEA

Fără îndoială, atragerea tineretului în practicarea diferitelor discipline sportive ocupă un loc de frunte în preocupările tuturor. Se încearcă diferite formule, menite să asigure un număr crescînd de tineri, care să-și petreacă timpul liber pe terenul de sport și nu în cafenele, să primească educație și prin sport, pentru că legile acestuia presupun, înainte de toate, ceea ce numim într-un singur cuvînt fair-play.

La recent încheiatele campionate europene de canotaj, pe malurile lacului Wörther, de lîngă Klagenfurt, organizatorii, pentru a-i atrage în jurul competitorilor și, implicit, pentru a-i introduce în lumea acestui sport au făcut ca prezența tinerilor să fie deosebit de numeroasă. Deși afluența spectatorilor a fost extrem de mare, un sector al tribunei principale a fost rezervat elevilor. Veneau însoțiți de profesori, care nu aveau nu numai acest rol, ci și pe acela de îndrumători de specialitate. Timp de aproape două săptămîni, glasurile tinereții au încurajat cu ardoare favoriții. Și nu numai atît... Cum este și firesc, întrările trebuiau supravegheate, programele trebuiau împărțite în rîndul spectatorilor, buletinele oficiale, de asemenea, delegațiile trebuiau însoțite — **și lucrurile acestea au fost făcute de elevi.** În uniformele de școală, cu banderole speciale la mînă, ei căutau să se achite cît mai conștiincios de misiunea încredințată. Și ce mîndri se simțeau cînd le solicitai ajutorul!...

Amintind de acestea toate, nu putem, totuși, să nu ne gîndim la nespus de goalele peluze de la fotbal, volei, handbal sau oricare alt sport practicat la noi, la cerberii neîndurători ai porților și la cetele de copii adunate în fața lor, jinduind a-i vedea pe Lucescu sau Dumitrache, pe Gruia sau Gațu, pe Corbeanu sau Udișteanu, pentru a nu da decît cîteva nume din atîtea cîte numără sportul românesc.

Amintind de toate acestea, ne gîndim că lumea de mîine a sportului nostru ar căpăta — de asta sîntem siguri — mulți admiratori, cunoscători ai regulilor de joc, capabili ca, de acolo din tribune, să aibă puterea de a discerne, de a alege binele de răul de pe teren.

Amintind de toate acestea, ne gîndim la o zi frumoasă, cînd „cerberii" vor intra din nou în mitologie, cînd elevii însoțiți de profesori vor asista la lecții practice de sport și etică, cînd îi vom vedea — acolo, în sectorul special rezervat pentru ei — palpitînd de emoție pentru fiecare fază, cînd le vom auzi glasurile unite într-un năvalnic șuvoi, cînd...

Și, cum totul este posibil pe lume, așteptăm plini de speranțe ziua aceea.

Emanuel FANTANEANU